

mededeeling van Heimans in zijn Handleiding, deel II, blz. 110: „Er wordt beweerd, dat de ooievaar met zijn roode pooten en zijn dito bek de kikkers tot zich lokt.”

3. Onlangs was onze dienstbode bezig 'n zeil te boenen; in zeer korten tijd zaten hierop tal van bijen, die door de openstaande deur waren binnengevlogen. Slechts de geur kan hier lokmiddel geweest zijn.

4. Dezer dagen hield ik muggepoppen. Zooals bekend, „hangen” die vaak aan de oppervlakte van het water. Nu bleek mij, dat al die poppen wegvluchten het water in, als ik mijn hand bracht vóór het glas (zonder dit aan te raken), zoodat het licht werd onderschept. Zouden de muggepoppen gevoelig zijn voor licht?

5. Eenigen tijd geleden was ik genoodzaakt een binnenshuis aangebracht roodstaartjes-nest te verwijderen; ik maakte daartoe vlak bij de opening van het tuimelraam, waardoor de ouden af en aanvlogen, een gelegenheid, waarop het nestje kon rusten en dit werd toen met de jongen er in neergelegd. Ik nam waar, dat de ouden herhaaldelijk vlak bij het nest zaten; nochtans hebben zij dit niet gezien, tenminste niet herkend, en hun jongen niet gevonden: den volgenden morgen lagen deze dood in het nest. Men is geneigd hieruit te besluiten, dat de plaats van het nest de jongen doet vinden, althans daartoe meewerkt.

6. Tweemaal is door mij waargenomen, dat een vleermuis regelrecht van den grond opvloog, hoewel dit volgens de meeste leerboeken onmogelijk zou zijn.

Doetinchem.

H. J. MEIJER.

Ongetwijfeld heeft de strenge winter den dood veroorzaakt van veel boomen en heesters, vooral cultuurgewassen. Het tempo van afsterven was zeer verschillend en afhankelijk van plaatselijke omstandigheden.

De voorliefde van kikkers voor rood is bekend. Wij vingen ze vijftig jaar geleden met roode lapjes flanel aan een touwtje. Maar ik geloof toch niet, dat de ooievaar daarom roode pooten heeft.

Die muggepoppen zouden niet gedoken zijn, als u uw hand heel langzaam had bewogen; zij ontvluchtten het groote bewegende lichaam.

Het gedrag van vogels ten opzichte van hun verplaatste nest is nogal verschillend. In den regel weten zij het wel weer te vinden. Vogelfotografen hebben dienaangaande toch wel zeer bemoedigende ondervindingen opgedaan.

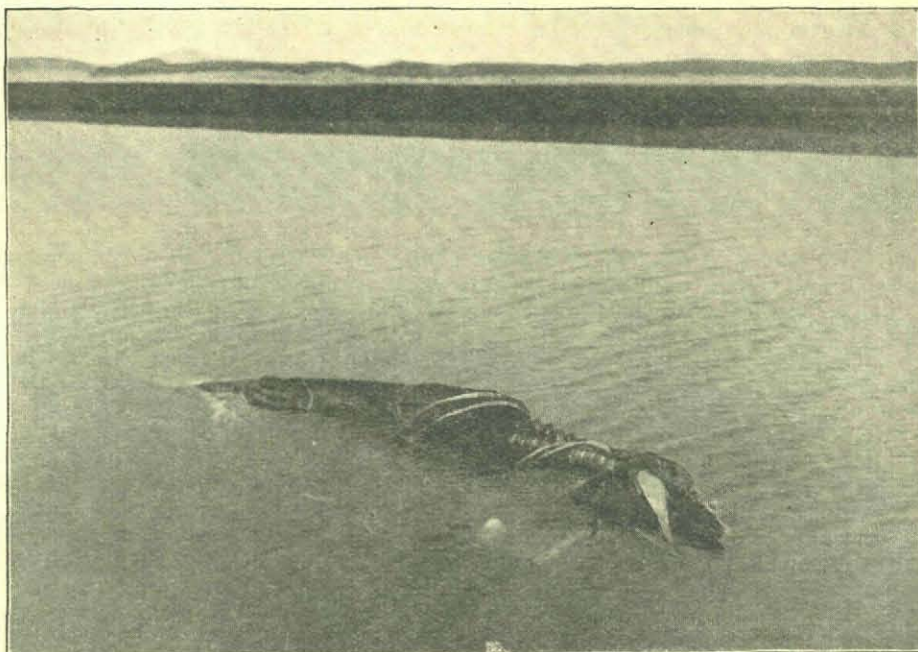
Wat die vleermuis betreft, elke waarneming van dat direct van den grond opvliegen is welkom, want maar al te dikwijls wordt nog verhaald en gedrukt, dat de dieren daartoe niet in staat zouden zijn. Hoe is het in uw streek met de talrijkheid van de vleermuizen?

T.

Van Texel. — Naar aanleiding van de mededeeling van den Heer W. Meyer Clussen kan ik omtrent het geraamte op de Slufter het volgende berichten. Begin Sept. vonden P. v. d. Ceul en P. B. Jansen een kadaver van een Cetacee op de Slufter, ruim twee meter lang, het aantal tanden bedroeg 96 à 100. Uit de beschrijving van het kadaver en de tand welke zij mij lieten zien, meende ik te mogen afleiden, dat het een Tuimelaar was.

Ze hadden echter een veel belangrijker vondst gedaan. Juist even voordat zij Texel weer gingen verlaten strandde er een zeer groot zeezoogdier op de kust bij de vuurtoren. De beschrijving klopte niet met Tuimelaar. De zeer groote rugvin en staartvin maakten, dat we gingen denken aan een jongen Orka, een onzer vervaarlijkste zeeschuimers, ook was het mogelijk, dat we met een Witsnuitdolfijn te doen hadden, in elk geval de moeite waard. Maar daar het aantal tanden niet bekend was, (de verstijving welke na den dood intreedt maakte het niet mogelijk de bek te openen), bleven we omtrent de soort in het ongewisse. Prof. van Oort werd met dit geval in kennis gesteld, waarop de Opzichter van de Eierlandsche Vuurtoren verzocht werd het dier naar 's Rijks Museum van Nat. Historie te Leiden te doen expedieeren. Hiermede werd een begin gemaakt, maar daar het dier intusschen reeds niet geheel reukloos meer was, meende de Heer Alderlieste, dat het Museum niet gesteld zou zijn op een dergelijk geurend vrachtje en werd het dier weer van den wagen gegoooid, waarop het reeds geheschen was, en op het strand achtergelaten. Hij had eens moeten weten, hoe verheugd wij met zoo'n „stinkend” geval zouden geweest

zijn, vooral waar het hier een zeldzaam dier betrof. Met Prof. van Oort sprak ik af, dat ik naar Texel zou gaan en pogingen te doen het dier te bergen, foto's te maken en indien het dier niet in z'n geheel te vervoeren was, zou ik probeeren in elk geval de kop of andere gewichtige fragmenten waardoor de soort bepaald kon worden, mee te nemen. En zoo gingen mijn vrouw en ik den 13den Sept. naar Texel, vol goede hoop. Op den heenreis zagen we in de Eierlandsche Polder een Sneeuwuil, dat was een voortreffelijk begin. Maar toen we op den toren kwamen kregen we de ontnuchtering: ons beestje was juist in den voorlaatsten nacht door den hoogen vloed weer weggespoeld en door het Eierlandsche Gat de Waddenzee ingedreven. Den nacht brachten we op den toren door, genietend van het imposante schouwspel der rondzwierende vogels in het felle licht, wachtend op het aanbreken van den dag, om een onderzoek langs het strand in te kunnen stellen, daar we altijd nog maar niet konden en wilden gelooven dat het vrachtje ons

Het geraamte in de Slufter.

ontgaan zou. Het was vrij druk om den toren, flink wat Lijsterachtigen, Spreeuwen en Leeuweriken en een viertal Groote Sterns, waarvan één zich dood vloog. Twee Velduilen zeilden op breede wieken tusschen de vogels en sloegen hun slag, beneden aan den voet der toren zat een kat, rustig te wachten op eventueele slachtoffers. De beveiligingslampen werkten echter niet zonder succes en het aantal slachtoffers bepaalde zich tot die eene Groote Stern (eerste jaars vogel). Om halfzeven verlieten we de toren en zochten eenige uren ijverig langs het strand naar de groote onbekende, waarvan jammer genoeg, geen spoor meer was te vinden. Toen naar de slikken achter de „Eendracht” waar het wemelde van vogels, vooral het aantal Bonte Strandloopers was geweldig, Wulpen zongen en floten alsof het voorjaar was en ver op het Wad telden we meer dan duizend Rotganzen. Dan naar de Slufter om te zoeken naar het kadaver, waarvan ik de tand had gezien. Maar daar ons gezegd was „op het strand bij de Slufter” zochten we tevergeefs en pas op den terugtocht over de Slufter, vol van geroep van Goudkieviten en Bonte

Strandloopers, mochten we in een diep zwin het geraamte vinden van de langgezochte, dat inderdaad een Tuimelaarskelet bleek te zijn. De onderkaak ging mee en werd opgezonden naar het Leidsch Museum. Teruggaande over de Waal zagen we een troep van 28 Grauwe Ganzen en in het dorpje zwierden nog de Boerenzwaluwen; echte winter- en zomervogels.

JAN P. STRIJBOS.

Bombus Helferanus in Drente. — In de artikelen van Dr. L. Vuyck over hommels in de 27e (blz. 46—47) en daaropvolgende jaargangen van De Levende Natuur komt herhaaldelijk de verspreiding van *Bombus Helferanus* in ons land ter sprake. Als vindplaatsen worden opgegeven: Zuid-Limburg, Hoog Buurloo, Terschelling en Groningen.

We kunnen hieraan toevoegen: Wijster 2 Augustus 1929.

Toen ik dezen zomer Dr. W. Beijerinck op een excursie over de hei begeleidde, vingen we een tweetal hommels, die later bij determinatie exemplaren van *Bombus Helferanus* bleken te zijn. Ik kreeg den indruk, dat de soort daar algemeen is.

Zaandam, Ged. Gracht 68.

J. WESTENBERG.

GEVRAAGD:

Nos. 2 en 3 van „De Levende Natuur”, Jaargang 19.

Adres: A. J. PIJERS, H. d. S. Hamersveld, (U.).

AANGEBODEN:

Faber, Geologie van Nederland f 3.—; Dorsman, Schelpen van ons strand f 1.25; Heinsius en Jaspers, Strandboekje I en II f 2.—; Lindau, Kryptogamen flora für Anfänger 3 dln. (5 bände) f 8.—; Klockmann, Lehrbuch d. Mineralogie f 7.50; Jordan, Vergleichende Physiologie d. wirbellosen Tiere f 7.50; Floericke Vogelbuch f 5.—; Fischer, Vorlesungen über Bakterien f 2.—; Geddes, Evolution f 1.—; H. de Vries, Soorten en Variëteiten f 2.50; Hertwig, Elemente d. Entwicklungsgesch. f 4.—; Hertwig, Lehrb. d. Zoologie f 4.50; Claus-Grobbe Lehrb. d. Zoologie f 5.00; Aus d. Heimat, Jaarg. 1925-'26-'27-'28-'29 samen f 4.50; Reitter Käfer, Fauna Germanica f 13.50; Schenklin, Naamlijst bij de F. Germanica f 0.75; Heukels, Schooflora f 2.—; Buchner, Meeresmollusken f 1.—; Oltmanns Algen, dl. I, II, III f 27.—; Lündegärth, Handb. d. Pflanzenanatomie dl. I en II f 5.—; Kruidkundig Archief 1921, '22, '23, '24, '25, '26 f 4.—; Sedgwick, Alg. Biologie f 1.75; Brehm's Tierleben, 3e druk in 10 deelen, bod boven f 27.50; Warming Johannsen Lehrbuch d. allgemeinen Botanik f 4.90; Günther, 't Leven d. dieren f 1.25; Scott, de Evolutie d. Planten f 2.50; Selenka, 2 dln. Repetitorium Zoologie f 2.50; Boche, Afstamming v. d. mensch f 1.30; Meierhofer, Biologie d. Blütenpflanzen f 0.80; Schoenichen, Aus d. Wiege des Lebens f 1.—; Dahl, Tiergeografie 2 dln. f 4.80; Credner, Lehrbuch d. Geologie f 4.25; Teunissen, Ned. Insekten (album) f 1.70; v. Tieghem, Éléments de Botanique 2 dln. f 4.60; v. d. Waals, Wereldaether V. U. B. f 1.—; Michaël, Führer für Pilzfreunde 3 dln. f 6.50; Sluiter, De menschelijke voeding V. U. B. f 1.—; Heinsius, Plantkunde dl. I f 1.10; De Levende Natuur, Jaargang I, II, III, IV, V compl. in afl. per deel f 2.10; De Levende Natuur, Jaargang VI. (afl. 11 ontbreekt) VII (6 afl.). Alles samen f 10.—; De Levende Natuur, Jaargang 1921, '22, '23, '24, '25, '26 compl. in afl. per deel f 2.90. Samen f 16.50. — Alle boeken zoo goed als nieuw. — (Porto voor koopers. Wijze v. betaling: onder rembours of anders af te spreken).

Adres: P. J. VELSEN, Adm. de Ruyterweg 368^{II}, Amsterdam.

Strassburger. Das kleine Botanische Practicum, 9e druk, geb. f 2.—. Van Riel, Erfelijkheidsleer, 1e druk, ingenaaid f 0.40. — Porto voor koper.

Adres: A. J. PIJERS, H. d. S. Hamersveld, (U.).